

CIRKUS RENZ

DOOR

JAN FEITH.

Franz Renz.

„De wereld is rond,
dus moet zij draaien.”

Het woord, dat wij hierboven plaatsen, 't is niets anders dan de leer van den cirkelgang: de draaiende beweging der aarde. Het logische echter van het „*dus* moet zij” laten wij gaarne in het midden. 't Is Renz, die het gezegd heeft en zonder Renz eenigzins afbreuk te willen doen, als beroemd paardendresseur, als artistieke ontwerper der Renz'sche balletten enz. enz., toch had hij verstandig gedaan, zich niet op het gebied der cosmografie te begeven en dus in botsing te komen met de theorieën van La Place.

Renz is een machtig man, een alleen-heerscher in zijn wereldje in het klein, en niet alleen figuurlijk houdt hij zijn cirkus aan het rollen; in het ballet „die Lustigen Blätter” draaide werkelijk het geheele platform met tafels en stoelen, muzikanten en balletpersoneel plechtstatig rond. Dit nu stelde „de wereld” voor en misschien heeft het er Renz toe geleid, zulk een onjuiste conclusie, als het bovenaangehaalde *dus*, tot titel voor de slot-apothéose te kiezen. Maar al schreeuwde deze wetenschappelijke onjuistheid nog luider ten hemel, zoo erg is het Renz niet kwalijk te nemen. Iedereen begroet toch in hem — den uitvinder van het draaiend platform, den ontwerper van die schitterende reeks balletten — een heerscher, een vorst, Renz „de ballettenkoning”. Is 't hem dan zoo euvel te duiden, dat hij langzamerhand die draaiende schijf,